

VITALITAT

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÀ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLÍTIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.

Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIEN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ A CRÍTICA

LO DEL DIA

S'ha parlat tant, s'han fet tants comentaris durant aquestos dies de certs *conclaves*, sobre la constitució d'una entitat conservadora, que pera sapiguer quelcom de cert, visitarem a un dels que formen part de la nova agrupació política. Per més que no peca d'amable el tal senyor, amablement contestà a les nostres preguntes. De la conversa ab ell tinguda, ne son un fidel reflexe aquestes ratlles:

—Y es cert aixó de la constitució d'una «Joventut Conservadora»?

—Si senyor; tan cert que ja es un fet. No sé si sap que ja està constituïda legalment, y d'ella en formen part persones que fins ara no havien figurat en política, lo qual vol dir que aquí's sentia la necessitat de constituir una agrupació dinàmica.

—.....

—Realment formen part d'ella y fins de la Junta Directiva, individus que havien figurat en el camp catalanista, o nacionalista, digali com vullgui. Y aquestos elements que aquí han sigut tractats despectivament per algú, se'ns ha dit que no son tan de despreciar com aixó. Lo que nosaltres volém procurar es sumar, mai restar a qui ab nosaltres vullgui treballar.

—.....

—Doncs jo trobo que no hi há perque estranyarse d'aquest cambi d'orientació, y menos ho han de fer aquells que per les seves conveniencies han arribat fins a fer conxorxa ab els qui'ls havien apedregat. La conseqüència en política es ja avui d'una ignocència paradisiaca. No li haig pas de citar exemples entre'ls mateixos polítics que'ns governen perque'ls cassos son prou coneguts. En Maura mateix comensà essent sagastí, y qui sap si sens la dissidència del seu cunyat Gamazo, no's trobaria avui quefe del partit lliberal en comptes d'esserho del conservador. Y además aixó que te de particular? En el transcurs dels anys, siga per les ensenyances de l'experiencia

que'ns fa veurer l'erro dels idealismes professats a la joventut, siga per la major cultura qu'un va adquirint, siga per la mateixa llei de la vida, el pensament de l'home varia, evoluciona, y empen noves vies. Lo que ahir ens semblá inmillorable, podém demá trobarho equivoat. Sense anar més lluny, y en altre ordre d'idees. Ahir mateix llegia uns estudis de Foester, el gran pedagog de l'Universitat de Zurich, y observava com aquest partidari decidit un temps de la moralitat sense religió, havia cambiat radicalment, fins al punt de sostenir ara l'impossibilitat pedagógica de prescindir de les inspiracions religioses. Aixís ho diu en una comunicació dirigida al segon Congrés Internacional d'Educació Moral. Y doncs que te de particular que aquestos senyors, catalanistes fins ara, hagin variat de manera de pensar? No ha cambiat fins essencialment el catalanisme? D'aquelles memorables «Bases de Manresa» qui se'n recorda avui, ni qui les anomena per res? Els joves, els uns ni les han llegides, y altres ni menos ne tenen noticia. El mateix Cambó, recomenava la necessitat d'acostarse a un dels grans partits pera actuar dins la política espanyola. Aixís tant se val ingressar en un d'ells. D'aquest modo es més factible obtenir el favor dels que manen y lograr quelcóm beneficiós pera la nostre ciutat.

—.....

—També es veritat, no tinc perque negarli. Alguns amics dels que'ns havien ajudat y ab els que contaven s'han separat de nosaltres. Entenien ells que l'agrupació que anavem a constituir havia d'esser conservadora, pero d'un conservadorisme aplicat a les condicions de que's troba nostre ciutat, y aixó, com vosté pot comprendre, no podia esser de cap manera, perque, la doctrina del partit no'ns toca pas definir-la a nosaltres si no als nostres quefes. Ens digueren que's feien enrera perque, y son paraules d'una carta d'ells, «si be no es possible que les grans agrupacions s'enmotllin completament al modo d'esser particular de cada un dels seus components, n'obstant, entre la gran partició de conservadors y lliberals, entre'ls que s'entretenen en buscar les perfeccions del *ahir* o'ls que treballen per les renovacions

d'un *demá*, entre'ls tradicionals o'ls innovadors. Nosaltres, per temperament, per convicció, que no podém esser altre cosa, soms dels futuristes, dels evolutius, dels revolucionaris, idealment parlant».

—.....

—Es clar que'ns va doldrer la separació de aquestos amics de reconeguda valúia que podien fer molt treballant ab nosaltres. Pero no per aixó varem descoratjarnos. Si no sentien el credo conservador feren bé desembrassantnos la situació.

—.....

—Ja comprendrá que no puc respondrerli sobre aquesta qüestió. Son coses aquestes que no s'han pas de pregonar. Hem procurat l'organització de una «Joventut Conservadora» seguint indicacions que se'ns feren, y'ls que'ns encoratjaven no'ns abandonarán pas el dia que necessitem dels seus valiosos serveis. Es l'únic que puc dirli. Es massa serio'l partit conservador pera obrar d'altre modo.

—.....

—Ja l'anirém exposant el nostre plan, y ab tota claretat que ho farém. Sempre a dintre del credo conservador. Se'ns digué que havíem de treballar y no concretarnos a enviar uns quants telegrams de felicitació y adhesió a les persones reals. Y volém ferho. Que's riuen de nosaltres, que'l *seráfico* confrare ens tira *chinitas*, dient que si som esquerrans, o aixó, o alló... Sobre que no es veritat, perque n'hi ha entre nosaltres que firmaren la proclama per el mitin que aquí's feu temps endarrera contra la llei d'associacions, pert ben tontament el temps, perque, qui l'ha de saber, ja la sap la procedencia d'algun dels nostres companys, y la de tots també sap. Per lo demés, poden riuresen quant vullguin. Estém tranquils, ab la tranquil·litat que dona la satisfacció del deber complert. Alguns dels que ara ens critica, no tardará molt a venir ab nosaltres.....

Y com en aquest punt vingueren a buscar a n'el nostre particular amic per un assumpte urgent, tinguerem de posar punt a la conversa, y ens despedirem d'ell, remerciantli la seva amabilitat, y sortirem de sa casa pensant si tindria raó en lo que'ns havia dit.

Josep Plá

PINTOR DECORADOR * * * CARRER DEL PATI NÚM. 1 * * * DEVANT LA
PESCATERIA * * * PREUS ECONÓMICS * * * * *